

Barndomen - Familjen

Krister, Britta, Birgitta, Artur och Britt-Marie

Birgitta, Britt-Marie och Krister på Gungan

Krister

Britt-Mari och Krister

Krister och Britt-Marie på Osmundsvägen 1959
Brädgården till vänster Gungorna till höger

Krister vid sjön

Krister vid sjön bredvid Parkudden
där det är en liten sandstrand.

Det var väl inte så märkvärdigt på den tiden,
men här sitter jag i min "rosa virkade baddräkt".

Britta och Artur

Artur och Krister på cykel

Krister har brutit armen

Jag bröt armen 1954. Det hände uppe på storkullen. Vi var ett litet gäng där uppe och plötsligt frågar Pyret (Gun Gustavsson) om det var någon som ville åka månkraket. Och det ville naturligtvis jag gärna. Hon la sig på rygg och drog upp benen så att jag kunde sätta mig på hennes fötter. Sen skickade hon iväg mig nerför berget. Eftersom jag gjort illa armen så gick jag hem.

Pappa tog mig till sjukhuset. Det var mitt på dagen och jag fick sitta med min brutna arm, i ett stort väntrum fullt med barn, till sent på kvällen. Efter ca 9 timmar kom jag in till operation. De öppnade armen och satte in en lång metallsticka för att hålla benbitarna på plats. Jag var förstas nersövd. Jag minns att jag drömde om en kvinna som stod med ett paraply och det regnade stjärnor. Så började hon luta mer och mer. Hon snurrade helt enkelt runt. Efter ett helt varv så vaknade jag och operationen var klar. Ja, det kanske blir så när man åker månkraket.

Sen fick jag ligga kvar på sjukhuset minst en vecka med armen i en ställning så att den skulle växa ihop ordentligt. Sen gick jag i skolan med hela armen gipsad. Normalt tänker jag inte tillbaks så mycket på sånt som har varit. Men när jag nu sitter och skriver så slår det mig plötsligt, att jag blev aldrig arg eller ledsen på Pyret. Och Tjoffe (Kent Gustavsson) var hela tiden min kompis. Det var bara ett konstaterande att så blev det.

Krister på kälke
i backen ner mot
Norrby gjuteri

Krister och Britta
ute på ängen

Pappa Artur var busschaufför och körde ofta mellan Alvik och Bromma flygplats. En dag hade han en passagerare från Amerika som berättade om en ny bärbar radio som var batteridrivnen. Han sa att han skulle skicka en, men Artur blev mycket förvånad när det faktiskt kom en radio alldeles gratis på posten, 1954

Fantastiskt att kunna ha med sig en radio när man går på pick-nick. Men det var långt innan det fanns transistorer. Radion innehöll alltså elektronrör och ett jättestort batteri. Men det gjorde inget, vi var ju de enda som hade radio ute.

Krister flyger ner från balkongen 1954

Nej det är Birgittas trickfoto. Birgitta sitter och tynger ner gungbrädan och fotar Krister som står på den sidan som tippas uppåt

Krister vänder upp-och-ner på allt 1954

Krister cyklar och Britt-Marie spelar badminton

Britta går med Krister på ängen

Bortom sandlådan börjar skogen. Den första delen är en tallskog med mycket barr på marken. Mellan tallarna fanns det många klädlinor. Det var vanligt att kvinnorna hängde tvätten på tork där. Det fanns ett torkrum i tegelhuset, men det här var bättre.

Ängbybadet 1949

Britta med Krister respektive Birgitta sitter i vattnet

Ulvundasjön med solklipporna på andra sidan 1954

Krister

Krister

Krister och Birgitta med cykel 1951

Krister i porten

På den tiden var det stora glas i portarna. Senare gick de över till delade glas eftersom glasen emellanåt råkade gå sönder.

Barndomen - Hemma

Zebrafinkarna Jim och Jina, 1959

På dagarna fick de flyga fritt i rummen. När det var dags på kvällen släckte vi och tände taklampan några gånger. Då förstod de att det var kväll och flög in i buren, sen täckte vi buren med en duk så att de skulle få natt.

Det hände några gånger att en av dem flög ut också. T.ex. när en satt i blomkrukan då fönstret var öppet och vi gick förbi och skrämde den. Men då satte vi buren i fönstret så den andra fick ropa, och då hittade den tillbaks.

Ibland hade vi med buren ut, för att de skulle få gå i gräset. En gång lyfte vi buren utan att ha satt in bottenlådan. Då blev en skrämmd och flög iväg. Men den andra ropade tillbaks sin vän till buren.

De fick bygga ett bo i en skokartong uppe på rullgardinen. Trådar från trassel och strån från sopborste blev perfekt. Där ruvade de på äggen, och efter ett tag hade vi 12 fåglar. Två av barnen, Jack och Jill, levde länge tillsammans med sina föräldrar. Den enda nackdelen var att den mörkblå rullgardinen blev randig.

Krister tyckte om att dricka choklad. Kakao, socker och mjölk i en jätteportion. Först lite småätande, och lite till, fyllde sen på med varmt vatten om det fanns någon smet kvar. 1959

Julen firas

Birgitta blev perfekt som lucia, och Krister blev förstås stjärngosse. Så gick vi till några grannar och sjöng. På julafton var det alltid fin julmiddag och jultomte med julklappar. På den tiden använde man stearinljus till och med i julgranen. Det fanns små nypor med plats för julgransljus. På något konstigt sätt så tog det inte eld i julgranen. Man var väl mycket försiktigare förr.

Kylskåp

De första åren i husen fanns det inte kylskåp. I källaren fanns det två förråd till varje lägenhet. Det ena, som hade hönsnät i både väggar och dörr, var till för kläder och prylar. Det andra som var till för matvaror hade brädväggar och bräddörr. Därinne fanns en stor trälår för potatis och trähyllor för safter, sylter, konserver och liknande. Konservburkarna var gjorda av glas och hade en packning under glaslocket. När man öppnade en burk fick man först ta bort det där skiktet med paraffin som man hållt överst för att skydda innehållet mot luft.

Efter kanske 5 år började husen moderniseras med kylskåp. Det var ett fantastiskt skåp, för mamma kunde göra glass där. Och så fanns det isbitar i en speciell låda.

Radio och TV

På kvällarna kunde vi lyssna på radio. Familjen var samlad i vardagsrummet runt radion och lyssnade på någon spännande radiopjäs. Men efter några år började det komma TVapparater. Jag tror att det var Bonin som var först. Där såg jag mitt första barnprogram. Sen skaffade vi också en TV. Själva TV-programmen sändes bara på kvällarna. Men vi satt i flera timmar och tittade på bruset och hoppades att det skulle börja snart. Det kallades myromnas krig.

På kvällarna när det var dags för barnprogram så ringde det på dörren. Det kom barn som ville se TV, fler och fler. Vi i familjen satt i soffan och de andra barnen satt på golvet i en eller två rader. En gång satt Janne Söders lillebror Tård 2-3 år i soffan och sparkade med benen och sa "pan va pännande". Det var en spännande actionfilm för barn.

Men allt fler familjer skaffade TV. Det syntes tydligt för vardagsrummen lyste blått på kvällarna. Ja det fanns ju inte färg-TV på den tiden. Men ett år den första april berättade de på nyheterna att det gick att få färg-TV genom att ta en nylonstrumpa och montera framför TV:n. Det var ett mycket lyckat april-skämt.

På luncherna spelades testfilmer på TV. Då sprang man förstås hem för att titta. Det var samma testfilmer varje dag, men det var lika roligt ändå.

Polisradio

Pappa köpte också en polisradio. Det var ett litet kretskort med ett elektronrör på som kopplades in i radion. Det var spännande att höra polisen prata med sina radiobilar. Och när det hände något i närheten kunde vi se vad som hände innan polisen kom. Radion var en stor möbel och under ett lock på ovasidan så fanns det en grammfon. Där kunde vi spela både stenkakor och EP-skivor.

Sovrum

Pappa och mamma sov i bäddsoffan i vardagsrummet och vi barn sov i barnrummet. Min juniorsäng fälldes ihop och ställdes i garderoben tillsammans med madrassen. Så småningom satte pappa upp ett draperi i köket så att det blev en sovalkov. Jag tror det var Birgitta som var först ut att få ett "eget rum".

Musik

När jag blev lite större så hade jag en egen grammofon och till och med en Philips rullbandspelare. Robert och Roland hade flyttat in i lägenheten under så jag drog en ledning genom fönstret så att vi kunde lyssna på varandras musik.

Barndomen - Birgitta

Birgitta

Britta med Birgitta

Birgitta i gungparken

Birgitta på en pråm
vid Ängbybadet 1943

Birgitta på gården
Björksbacksvägen 55

Birgitta och Artur 1943

Artur och Britta

Artur 1943

Kusin Mona Thunström
och Birgitta, 1943

Birgitta

Britta

Artur, Birgitta och Britta

Britta med Birgitta i barnvagn på Kvarnbacksvägen

Vägen var krokig eftersom Lillsjön var betydligt större för länge sen och stigen följde stranden. Nu är vägen asfalterad men fortfarande lika krokig. På ängen syns höskörden. Annars brukade korna beta på ängen.

Barnen i Ulvsunda ca 1946

Birgitta längst till höger bredvid Osborn Jansson
Båda två bodde på Björkbacksvägen 55

Berit Linderholm

Birgitta och Berit Eriksson
på piskställningen port 64

Storasyster Birgitta

Dagisbarnet Ronny Karlgren
(bror till Krister Karlgren)
11 mån 1954

Kollo - Klockarsvedjan 1953

Anna-Lisa, Birgitta, Inger, Hasse, Henry, Bema

Sittande Alice, Lena, Siv, Inga-Lill

Spelar teater på kollo.

Birgitta med hatt samt Inger och Anna-Lisa

Spelar teater

Birgitta till vänster om han med fotbollen

Barndomen - Kompisar

Gungbrädan 1954

May Liden, Ulla Bonin, Margareta, Inga Bonin, ? ,
Ann-Kristin, Anette, Mille, Ann-Kristin, Kristina,
Lars Liden, Kent, Björn, ?, Kent, Tommy Bergman,
Krister Andreasson, Hans-Göran

I sandlådan står 1954:

Krister Andreasson , Hans-Göran, Björn, Kent Andersson,
Tommy Bergman och Lars Liden till höger.

I sandlådan sitter:

May Liden, Kristina, Margareta, Anette, Inga Bonin, Mille,
Ulla Bonin, Ann-Kristin, x, Annelie

Bilderna med kalas på gården 1954

Första raden: Krister Andreasson, Inga Bonin, Maj Liden, x, Robert Marschall
Andra raden: Roland Marschall, x, x, x, Lars Liden

Inga Bonin med sin pappa

Roland Marschall , Bertil Eriksson

Krister Trogstam port 46
Ove Thorsell
Per-Olof Bortz (Lollo) port 60

Robert Marschall
Roland Marschall
Leif Bonin

Ulf Johansson

Ulf Johansson, Åke Lindström
och Björn Thorsell. Ca 1955

Ulf Johansson och Björn Thorsell,
till vänster Norrby Gårds bagarstuga

Arne Marschall

Robert och Rolands pappa Arne hade gjort sig riktigt illa i tån. Men han var ju skomakare så han hade skurit ut ett stort hål i skon för att ge plats åt den ömma tån. Sen när vi var inne och lekte så hävdade grabbarna att deras pappa var störst och starkast i hela världen, och han kan göra sånt som andra pappor inte kan. För att bevisa det så ropade de in Arne så att han kunde visa att han kan stå på händer mot dörren. Just då kommer naturligtvis deras mamma och ovetande öppnar dörren. Arne faller in i rummet med en smäll. Det var inte roligt för den ömma tån.

Barndomen - Lek och omgivning

Här är några bilder som vi alla känner igen. Det handlar om vad vi gjorde som barn. Jag vet inte vilka det är som är med på bilderna, det är aktiviteterna som jag vill visa.

Bad

På sommarloven kom badbussarna och hämtade oss vid skolgården och körde oss till Kanaanbadet. På den sista sträckan genom skogen så fanns det en liten kulle i vägen. När vi närmade oss så skrek alla barnen "fortare fortare fortare". Ibland körde de lite fortare så att bussen guppade till och barnen skrek av förtjusning. På badet var det enormt många barn. Det måste ha varit omöjligt att hålla alla under uppsikt. Men på något konstigt vis så överlevde vi allihopa.

När det var lunchdags gick vi och ställde oss i långa köer och blev tilldelade mjölk och slät bulle

Innan Kanaanbadet var färdigställt fick man åka med badbussar till Flatenbadet.

När vi blev lite äldre kunde vi själva cykla till Ängbybadet

Skjuta prick

När det blev vår så spelade vi kula. Vi spelade ring eller rand. Ett annat alternativ var att sätta upp en pyramid eller en tennsoldat och så fick de andra kasta prick. Kulorna som missade fick man behålla. Och den som träffade fick sätta sig för att tjäna kulor.

Grabbar gillade att skjuta med slangbella också. Med tråklyka och gummiband fick man en kraftfull slangbåge. Men man kunde också bocka till en eker från en cykel, och sätta på en gummisnodd. I det fallet sköt vi märlor som vi bockat till av stubintråd. Vi gick till ett industriområde där de har sprängt och letade bland stenarna. Det var ju elektrisk tändning, så stubinträden var en metalltråd med plastöverdrag. Det fanns gått om stubbe bland stenarna. Det blev en liten slangbella som man kunde busa med.

Men vill man skjuta långt så finns det ett annat sätt också. Vi valde ut en buske som var rak och lagom lång. På den pinnen satte vi högst upp ett litet äppelkart eller ett lite större bulligare nypon. Sen snärtade vi iväg den ungefär som när man fiskar med kastspö. En pinne med rätt längd och svikt kunde till och med skjuta ett äppelkart över Ulvsundasjön till andra sidan. Det var jättekul (när det var folk som gick där).

Vi sköt också med hemmagjorda pilbågar. Och så kastade vi pil (eller dart som det heter nuförtiden). När vi tröttnat på piltavlans kastade vi mot träden. Så gick vi från träd till träd. Det gällde bara att vänta tills alla har kastat färdigt. Men i den åldern är man ju ganska otålig. Jag tror att det var Robert som sprang fram för tidigt, och fick en pil i ryggen. Men hans pappa var ju skomakare så han gick hem till skomakeriet. Arne tog fram en tång och drog ut pilen.

Bygga flotte och koja

Vid Osmundsvägen låg en brädgård. Därifrån kom det mycket "spillbitar" som hamnade i vattnet eller i skogen. I vattnet byggde vi flottar. Det var en härlig känsla att sitta på flotten och glida längs stranden. Brädorna som hamnade i skogen blev till kojor. Ibland som en liten stuga på marken och ibland högt uppe i ett träd. Det var en ständig återanvändning av brädorna, men de som fanns uppe i träden fick man behålla längre.

Vid Norrby Gård fanns ett fyrkantigt grönområde med stora träd runt om. Jag tror det var lindar men vi kallade de ekarna, dungen eller djungeln. Träden hade grenar som böjde sig neråt som man kunde svinga sig i. De var nog klippta en gång i tiden, för en bit upp delade sig trädet till flera stammar som sträckte sig rakt upp. Perfekt för att bygga koja i. Jag tror det var lite gjort när vi kom dit, men vi fortsatte bygget så att det blev minst fyra våningar högt. En gång hittade vi ett par riktigt långa brädor så att vi kunde göra en bro över till nästa träd. Men den svajade väldigt när vi gick över så jag tog en bräda till som man kunde hålla sig i. Visst blev bron stadigare också men jag hade ännu inte lärt mig att man ska bygga med trianglar. Sen hittade vi en gammal markis som vi spände upp mellan ett par grenar i det andra trädet. När vi gått över kunde vi då hoppa och åka kana neråt för att slutligen hamna i gräset. Det var den snabba vägen.

Norrby Gård

Norrby Gård var en gång en lyxig byggnad med många små byggnader runt om. Men i slutet av 1950-talet blev det skadat av en brand, och då revs samtliga byggnader.

I Norrbygård bodde Helga samt tvillingarna Ebba och Regina som gick i Ulvsunda skola.

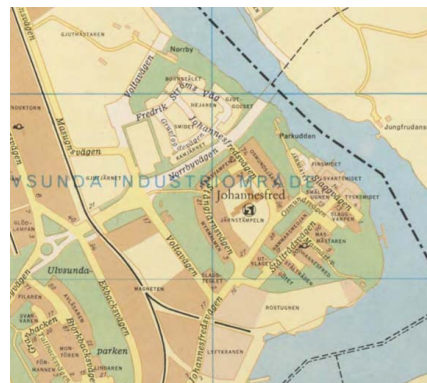
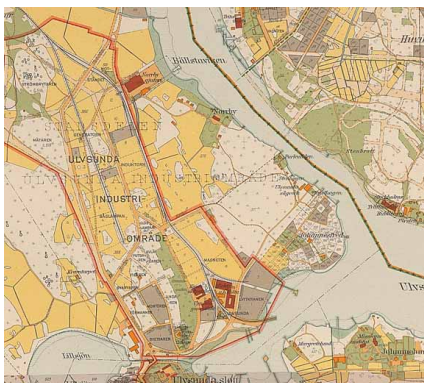
I backen mellan Norrby Gård och stigen som går till Johannesfredsvägen låg ett hus. Huset hade rivits och källarkullen hade rasat in. Åtminstone den delen som man såg från stigen var fylld med sten. Men det fanns en annan ingång. Området var väldigt igenväxt, men om man tog sig in bland buskarna kom man ner i en sänka. Där fanns plötsligt en gammal dörr. Innanför dörren var det en brant trappa ner i underjorden, och där fanns ett ganska stort rum som var intakt. Mycket spännande med en hemlig grotta.

Parkudden

Nedanför Johannesfredsvägen 64 fanns en tomt som kallades för Parkudden. Det var Parkuddens Epidemi Sjukhus. Vi ser på bilden att det var en del personal där. Och tomten var avgränsad med brant berg och staket. Det var alltså ett område som inte var avsett för oss. Till höger om stora huset finns en rejäl brygga för att kunna ta emot ångbåtar. Lite längre till höger fanns en liten sandstrand och ett träd som lutade ut över vattnet. Till vänster, ovanför den lilla stugan vid grinden, gick den härliga källbacken.

På de gamla kartorna kan vi se både Norrby Gård och Parkudden. Vi ser också att Johannesfredsvägen planerades att gå betydligt längre. Man började till och med att gräva riktigt breda och djupa diken där vägen skulle gå. Men så upphörde arbetet några år och sen fyllde man igen för att vägen skulle gå på andra lednen och över till Huvudsta. Vi ser också på kartorna att det fanns järnvägslinjer till industrierna.

Butiker

På Stålträdsvägen fanns det en del butiker, det var Johannesfreds shoppingcenter. Längst till vänster Ulvsunda Färghandel sen Johannesfreds Livs, Tobaksaffären, Stenbäck's Konditori samt Sybehörsaffären. Runt hörnet till vänster låg Pålssons Frisörsalong. Där kunde vi fixa till vår snagg. På den tiden fanns det till och med ett postkontor på Stålträdsvägen.

På Johannesfredsvägen och Osmundsvägen fanns det fler butiker. Den roligaste butiken var Knatteboden. Där fanns två skyltfönster fullt med leksaker. Ofta var vi där och tjuvade vad vi ville ha. I tegelhuset vid skolan fanns det också en butik där vi kunde köpa godis på lunchrasterna. I kiosken där Stångjärnsvägen började, köpte vi glass. Den runda vaniljpinnen och isglassen med två pinnar. Fiskaffären på Johannesfredsvägen var speciell. Den hade rinnande vatten på insidan av skyltfönstret.

Dragga cyklar

Ulvsundasjön var, liksom resten av Stockholms vatten, mycket förorenat. Husens avlopp gick ju rakt ut i sjön. Vattnet var smutsigt så att det inte gick att se botten. På berg och stenar i vattnet växte det en grön och hal mossor. När man badade räckte det att man gick på berget ner under vattenlinjen, sen åkte man iväg mot djupare vatten. Sjön användes också som soptipp. När vi upptäckte det så gjorde vi draggar. Vi böjde ett järn som en krok, knöt fast ett snöre och kastade ut. Vi drog upp gamla cykelvrak som vi kunde plocka vissa bra delar från. Längre ner på Johannesfredsvägen fanns en stor stenbrygga. Där fanns det en hel del, men draggen fastnade ofta i sånt som inte gick att få upp. Det var väl båtvrak och gamla bilar. Bättre lycka var det vid ankrön där den röda stugan står. Där kunde vi få upp cyklar i ganska gott skick. Ibland var det bara att torka av sadeln och cykla hem.

Jumpa på isflak

På vintern var det ett spännande nöje att jumpa på isflak. Emellanåt bröts det en ränna för att båtarna skulle kunna ta sig fram till företagen längre i Bällstaviken. När det är is är det ju väldigt enkelt och lockande att gå över till andra sidan. När en ränna har brutits så har det blivit ett hinder. Och hinder är till för att övervinnas. Bara man ser en lämplig väg så är det bara att sätta fart. Och det måste gå fort, man får inte stanna. Men en gång så fanns det inte lämpliga isflak. Det var mycket öppet vatten. Men vi hittade ett jättestort isflak. Det var bra för då kunde vi ju paddla oss över. När vi närmade oss andra sidan så började isflaket att luta. Någon måste lämna isflaket, men ingen ville. Slutligen kunde några hoppa till andra sidans iskant, men det var också några som blev mycket blöta.

Skidbackar

På vintern åkte vi skidor. Lill-kullen var till för nybörjare. Det var på stor-kullen det gällde. Störtloppet gick nerför branta berget sen genom skogen och ut på isen. Den lite lugnare vägen gick en sväng runt och sen genom skogen. Alla skulle genom samma skogsväg så det gällde att se upp. Det fanns många vägar från höjden ner till isen, man kunde hålla på hela dagen. Vi kunde också gå över till Jungfrudansen för där fanns en backe som började en bit upp i skogen.

Kana och kälke

Nedanför huset 58-60 fanns en fin backe att åka kana i. Där var det väldigt många som åkte så det blev rena iskanan. Helst skulle vi förstås tävla. Vi kastade oss iväg och åkte på allt möjligt. Men i svängen blev det trångt så ibland var det nån som hamnade i tallen som stod där. Vi åkte kälke också, och då startade vi högst uppe vid huset. Det var kälkar utan ratt. Vi låg på mage med ena armen under brädan och den andra handen höll i meden längst fram. Genom att dra och trycka i meden gick det att styra. I kurvan där nere gällde det att styra maximalt. Visst hände det när vi var flera i kurvan att någon åkte in i tallen. Det måste ha gjort jätteont att åka in i tallen med huvudet före.

Snöplogen

När snöplogen gått fram på Johannesfredsvägen så var det kul att leka i snövallarna längs vägen. Snön var nämligen vit. Det fanns ju inte så många bilar som smutsade ner. Jag minns en bil, jag tror det var Lund på nedre botten. När han skulle starta bilen tog han fram veven, satte i den där fram och vevade igång bilmotorn.

Fotbollsplan och gungpark

Fotbollsplan bakom tegelhuset var mycket populär. Ibland var det så många grabbar att det knappt fanns någon plats att springa. Gungparken intill var också ett bra ställe att träffas. Det var många fötter som skrapade i sanden, så det blev stora gropar under gungorna. När det regnat så var groparna vattenfyllda.

Fotbollsplan vid Rifa var en stor plan för seriösa matcher. Men vi som mest for omkring på våra cyklar spelade cykel-fotboll. Alltså vi sparkade bollen medan vi cyklade. På vintern spolades och plogades planen så att det skulle gå att spela golf. Då var det roligt att vara där och åka skridskor och sitta och snacka i snövallarna.

Klättrade

Vi klättrade i träd och vi klättrade i berg. Vid kälkbacken fanns ett bra berg att fara runt i. På vintern kunde vi ta oss över till Jungfrudansen. Där fanns det bra berg att klättra i. Det var speciellt läskigt på vintern då det var halt. En gång hade vi tagit oss ner till en avsats och kunde inte komma upp igen. Enda chansen var neråt, men det var några meter. Vi skrapade ner så mycket snö vi kunde, sen hoppade vi ner i snöhögen.

Stuprören var roliga. Från trapphuset kunde vi gå ut på balkongerna och åka på stupröret som gick bredvid balkongen. Vi kunde åka ända från 4:e våningen och ner på marken. Men det lät förmodligen inne i köken för mammorna öppnade fönsterna och sa till att vi inte fick göra så.

Barndomen - Skolan

Riksby skola

Birgitta gick de första skolåren i Riksby skola.

Klass 1 i Riksby skola 1947

Klass 2 i Riksby skola 1948

Idrottsdag i Riksby skola

Inger Svartling
Inger Eriksson
Monika Söderberg
Birgitta

Idrottsdag i skolan

Birgitta
Inger
Monica

Ulvsunda skola

Krister gick de 6 första åren i Ulvsunda skola, på Johannesfredsvägen.

Det var ganska många hus i Johannesfred, och i varje portuppgång var det ca 30 barn. Det var alltså väldigt många barn i Ulvsunda skola. Men det är en kompis som jag inte kan se på skolfotona. Tommy Bergman valde nämligen att flytta till en musikskola. Det tyckte jag lät roligt så det ville jag med. Men först skickades jag ner till musiklärarinnan, och där fick jag sjunga skalan upp och ner. Och jag är ju helt värdelös på att sjunga, så jag fick inte lära mig spela. Senare hade vi en lärare i musik som bara kunde acceptera klassisk musik. Men vi tyckte om modern musik, så en dag tog jag med mig en skiva till musiktimmen. Det var "Keep on knocking", alltså en häftig rock-n-roll med full fart från första sekunden. Men jag hade stoppat in den i ett fodral från en klassisk skiva. Han tittade på fodralet och tyckte väl att det var gulligt gjort. Han satte på den och ställde sig längst bak i klassen för att njuta. Det var roligt att se hans förfäran då han sprang fram för att stänga av.

En annan sak som jag är värdelös på att att lära mig utantill. Men jag var den som först lärde mig läsa. Jag var bäst i klassen på att läsa. Till skolavslutningen tyckte skolfröken att jag skulle ha huvudrollen i skolpjäsen. Men inte lärde jag mig replikerna. Jag är värdelös på lära mig utantill, jag var förmodligen inte ens motiverad. Tråkigast var att skriva uppsatser. Jag kunde inte alls skriva vackra lyriska texter. Men vid ett tillfälle fick vi skriva vad vi ville, och då släppte jag lös all fantasi. Så får man förstås inte skriva så det blev sämsta betyg igen. Mina gamla lärarinnor i svenska skulle förmodligen bli förfärade om dom fick veta att jag som vuxen skrivit flera böcker om mikrovågsteknik.

Kompisar

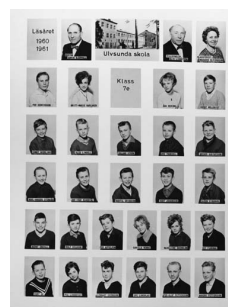
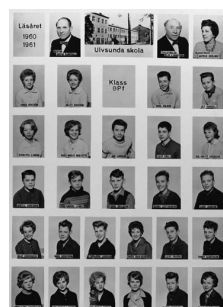
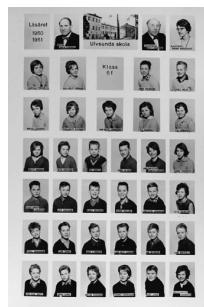
1958

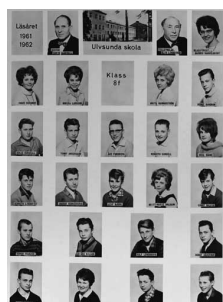
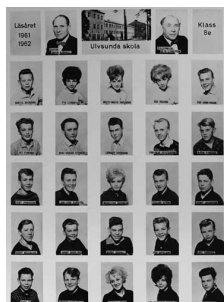
1959

1960

1961

1953 klass 1

Många klassfoton är tyvärr av dålig kvalitet. Jag skulle bli glad om någon kunde skicka en bild med bättre upplösning.